

היום אם בקולו תשמעו

ר' יהושע בן לוי אשכח לאלהיו דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי. אמר ליה: אתינא לעלמא דאתי? אמר ליה: אם ירצה אדון הזה. אמר רבי יהושע בן לוי: שנים ראיתי וקול ג' שמעתי. אמר ליה: אימת אתי משיח? אמר ליה: זיל שיליה לדידיה. והיכא יתיב? אפיתחא דקרתא. ומאי סימניה? יתיב בני עניי סובלי חלאים, וכולן שרו ואסירי בחד זימנא, איהו שרי חד ואסירי חד, אמר דילמא מבעינא דלא איעכב. אזל לגביה, אמר ליה: שלום עליך רבי ומורי! אמר ליה: שלום עליך בר ליואי! א"ל: לאימת אתי מר? א"ל: היום. אתא לגבי אליהו, א"ל: מאי אמר לך? א"ל: שלום עליך בר ליואי. א"ל: אבטחך לך ולאבוך לעלמא דאתי. א"ל: שקורי קא שקר בי דאמר לי היום אתינא ולא אתא. א"ל: הכי אמר לך – היום, אם בקולו תשמעו.

ר' יהושע בן לוי פגש את אליהו עומד בפתח מערתו של רבי שמעון בן יוחאי. שאל אותו: האם אגיע לעולם הבא? אמר לו: אם ירצה האדון הזה (השכינה). אמר רבי יהושע בן לוי: שניים ראיתי וקול שלושה שמעתי. שאל אותו (ר' יהושע את אליהו): מתי יבוא המשיח? אמר לו: לך שאל אותו בעצמך. ואיפה הוא יושב? בפתח העיר. ומהו סימנו (איך אזהה אותו)? הוא יושב בין עניים סובלים וחולים, כולם (העניים) מתירים וחובשים בבת אחת (מחליפים את התחבושות מעל פצעיהם), והוא (המשיח) מתיר וחובש כל תחבושת בפני עצמה, כי הוא אומר לעצמו שמא יודקקו לי, שלא אתעכב. אמר לו (ר' יהושע למשיח): שלום עליך מורי ורבי! אמר לו: שלום עליך בן לוי! שאל אותו: מתי אדוני מגיע? אמר לו: היום. חזר (ר' יהושע) לאלהיו, שאל אותו אליהו: מה הוא אמר לך (המשיח)? אמר לו:

שלום עליך בן לוי. אמר לו: בזה הוא הבטיח לך ולאביך שתגיעו לעולם הבא. אמר לו: הוא שיקר לי, כי הוא אמר לי שהוא יגיע היום והוא איננו הגיע. הסביר לו אליהו לר' יהושע: לדבר זה הוא התכוון – היום, אם בקולו תשמעו.

(סנהדרין צח, א; ליקוטי מוהר"ן ערב)

בפתח המערה
עומדים שנים,
ושכנה ביניהם.
בשביל לראות שנים,
צריך לראות את עצמי.
בשביל לשמע שלושה,
צריך להקשיב.

בפתח העיר
יושבים עניים,
ומשיח ביניהם.
כלם מתרים ואסורים,
ולא יודעים מה מתר ומה אסור.
הוא מתר. ואסור.

ומתר.
ואסור.
ומוכן.

כששלוש עליו
הוא שלום עליך,
אי אפשר להקשיב,
ולא שומעים שלושה;
שומעים שקר.
אך כשמקשיבים
מבינים שהיום –
מתחיל בערב.

// חגי מיכליס